సరదా సిన్మాయణం

– లలితా టి.ఎస్

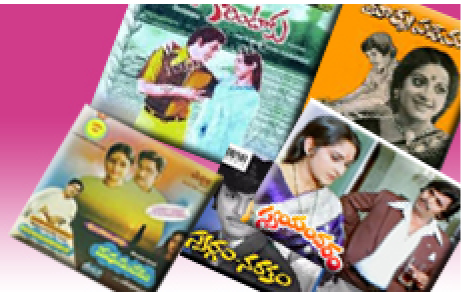

చిన్నప్పుడు చూసిన సినిమా అల్లా కథలుకథలుగా చెప్పుకోవడం అలవాటు - చెల్లెళ్ళతో, నెచ్చెళ్ళతో. మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకి, ఇన్నేళ్ళకి ఆ సరదా పుట్టింది. ఇదో రకంగా ఎప్పుడో వచ్చిన సినిమాల్ని ఇప్పుడు చూస్తూ రాస్తున్న ఇంకోసా-రివ్యూ ఈ సరదా సిన్మాయణం. అన్నట్టు ఓ విషయం చెప్పాలి నేను... పాలు, ఆవాలు ఎలా నిత్యబహువచనాలో, సినిమాలో కనిపించి అలరించే ఎన్టీరామారావు, నాగేశ్వర్రావ్, కృష్ణ, శోభన్‌బాబు, వాణిశ్రీ, జయప్రద, ఎస్వీరంగారావు, సూరేకాంతం, రేలంగి, రాజబాబు - ఎవ్వరైనా సరే, మన సినీ-మా-చుట్టాలే, నిత్యప్రియవచనాలే! అందుకని వాళ్ళ పేర్ల చివర గార్లు, బూర్లు అతికించలేదని నన్ను చీవాట్లెట్టకండేం!

ముందుగా ఈ సరదా సిన్మాయణం గురించి ఓ చిన్న మాట.

చిన్నప్పట్నుంచీ ఎన్నో సినిమాలు చూశాను. కొన్ని సినిమాలు హిట్లూ, సూపర్ హిట్లూ అంటూ పేర్లు వినడమే కానీ వాటిని ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఆ సినిమాల పేర్లు వెతుకుతూ వుంటే కనిపించిన వాటన్నిటికీ ఒక కామన్ కారక్టరిస్టిక్ ఏంటంటే అవన్నీ దర్శకరత్న దాసరి నారాయణరావు సినిమాలు. "హన్నా! పండగొచ్చినా, ఫ్రెండు వచ్చినా, పరీక్షల ముందు ఆందోళన తగ్గడానికి, పరీక్షలయ్యాక అలసట తగ్గడానికి, ఇలా రకరకాల కారణాలతో నన్ను బోల్డన్ని సినిమాలకి తీసుకెళ్ళిన మా అమ్మ చాలా జాగ్రత్తగా నాకు దాసరి సినిమాలు చూపించకుండా తప్పించేసింది" అనేసుకుని ఇప్పుడు దొరికిందే ఛాన్సు అనుకుని వరస పెట్టి దాసరి సినిమాలు చూడడం మొదలు పెట్టాను. ఒకటో రెండో చూసిన తర్వాత లాజిక్కులందు దాసరి లాజిక్కు వేరయా అనిపించసాగింది.

అలా చూసీ చూడగానే నాకు కాల్చేసినవారికీ, నేను కాల్చేసినవారికీ ఆ కథలు పంచసాగాను. నే చెప్పిన కథలన్నీ విన్నవారి నుంచి ఏకగ్రీవంగా ఒకటే మాట..."నువ్విలా వీటిని మాకు మాత్రమే పంచుటతో ఆగిపోకూడదు. నీలా చిన్నప్పుడు అమ్మ చూపించలేదని, నాన్న తీసుకెళ్ళలేదని ఈ సరి లేని సరదా(సరి) సినిమాలు చూడక ఎంతో వినోదాన్ని, సినీవిజ్ఞానాన్ని కోల్పోయిన వాళ్ళకి ఆరారా అందించడానికి ఈ సినిమాల గురించి రాయాల్సిందే!" అని పట్టుబట్టడంతో ఆ శ్రోతల ప్రోత్సాహంతో నా సినీ-గాథా-అల్లరి మొదలెట్టాను.

ఈ మాసపు సినిమా **రాగదీపం.**

రాగ–విరాగాల కతీతంగా చూడాల్సిన సిన్మా–విరాగదీపం.

ప్రేమా–పెళ్ళీ టాపిక్కుల మీద దాసరి వెలిగించిన ఒకానొక దర్శకత్వ ప్రయోగ–దీపం

ఈ రాగదీపంలో రాగాలు తీసి పాడినట్లుగా, అనురాగాలు మోసి ఓడినట్లుగా నటించినవారు నటసామ్రాట్టు నాగేశ్వర్రావ్.

ఆ రాగానికి సిన్మాలో మలిగిన తారామణీదీపం, సహజనటి అని పేరొందిన జయసుధ.

అదే రాగానికి ఇదే సిన్మాలో రగిలిన ఇంకో–తారామణీదీపం, ఏ పేర్లూ–పట్టాలూ పొందకపోయినా సహజంగా నటించే లక్ష్మి.

ప్రతి సినిమాలో లాగే గుండెపోటొచ్చే గుమ్మడి.

ఆస్తి మహా–లావైన రావుగోపాల్రావు.

సింగీతంవారి సినిమాల్లో ఏక్టర్ గానో, డాక్టర్ గానో తెరంగరంగవైభవంగా కనిపించే అందాల-హుందాల స్టైలిష్ హీరో ఈ దాసరివారి సినిమాలో మాత్రం అపరాధ-దీపమైన క్రూరంగనాథ్.

కథ, మాటలు, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం, మరియు కొన్ని పాటలు – మళ్ళీ అన్నీ దాసరే!

అట్టి అర్థ-దశావతారాల దాసరి గారికి ఓ సిన్మతీ గిద్యాన్ని సమర్పించుకుని నా సిన్మా కథని మొదలెట్టెద...

పాటల మాటలు బేర్చును
మాటల నా పాటలలోన నొప్పుగ దూర్చును
మాటల పాటల నలిగి
చతురమౌ దాసరి భావం తెలియవె సిన్మతీ!

ఈ సిన్మాలో నటసామ్రాట్టు నాగేశ్వర్రావ్ నిరుద్యోగ చక్రవర్తి. ఉద్యోగం కోసం ఒక ఆఫీసు నుంచి ఇంకో ఆఫీసుకి వెళ్తూ, వస్తూ రోడ్లు కొలుస్తూ వుంటాడు. ఓ రోజు తెల్లబట్టలేసుకుని ఇంటర్వ్యూకి వెళ్తూ వుంటే ఓ అమ్మాయి మోటర్ సైకిల్ మీద వేగంగా వచ్చి నాగేశ్వర్రావ్ మీద బురద చిమ్మి వెళ్తుంది. ఆ అమ్మాయెవరో కాదు, రెండు జళ్ళేసుకున్న జయసుధ. పాపం! నాగేశ్వర్రావ్ ఇంటికి వెళ్ళిపోయి బురదంటుకున్న పేంటూ-చొక్కా మార్చుకుని బయటికి రాగానే మళ్ళీ అదే పిల్ల-అదే బండి-అదే బురద. నాగేశ్వర్రావ్ కింక భలే తిక్కొచ్చేసి ఆ బురద బట్టల తోనే ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళేటప్పటికి వేళ మించిపోయి సాయంత్రం అవుతుంది. అక్కడ ఇంటర్వ్యూ చేసే రావుగోపాల్రావు నాగేశ్వర్రావ్ ఆలస్యంగా వచ్చిన కారణం తెలుసుకుని బోల్డుకోపాల్రావు అయిపోయి, నాగేశ్వర్రావ్ ఇంకో మోటర్ సైకిల్ మీద అర్జెంటుగా వెళ్ళి, ఆ బురద చల్లిన అమ్మాయిని పడేసి కాలో చెయ్యో విరగ్గొట్టి వస్తే కానీ ఉద్యోగం ఇవ్వనంటాడు.

నాగేశ్వర్రావ్ అలాగే అంజెప్పి వెళ్ళి, జయసుధని గా...ఠిగా దెబ్బలు తగిలేలా పడేసి మరీ హాస్పిటల్లో చేర్పిస్తాడు. ఇంతకీ జయసుధ ఎవరో కాదు, రావుగోపాల్రావు కూతురు. తల్లి లేని పిల్ల. సినిమా మొదలయ్యే టైంకి ఈవిడ మానసిక వయస్సు పదో, పన్నెండో పాపం! అందుకేనేమో ఇంట్లో బుద్ధి చెప్పేవాళ్ళు లేక, ఒంట్లో బుద్ధి పెరక్క ఎవరైనా తెల్లబట్టలు వేసుకుని రోడ్డు మీద వెళ్తూ కనిపిస్తే బురద చిమ్మడం హాబీగా పెట్టుకుంది. తన కూతురుకి దెబ్బలు తగిలి హాస్పిటల్లో వుందని తెలిసి పరిగెట్టుకొచ్చిన రావుగోపాల్రావుకి అది నాగేశ్వర్రావ్ చేసిన పని అని తెలిసి, తెగ కోప్పడి, ఉద్యోగం లోకి పోస్టింగు కాకుండానే ఊస్టింగు చేసేస్తాడు.

వచ్చిందనుకున్న ఉద్యోగం వచ్చీరాకుండానే ఊడిపోవడంతో నాగేశ్వర్రావ్ వెళ్ళి ఒక లైబ్రరీలో ఏదో ఒక చిన్న ఉద్యోగంలో చేరతాడు. ఇంతలో అక్కడికి రెండుజళ్ళూ-గౌనూ వేసుకున్న జయసుధ ఓ నలుగురు స్నేహితురాళ్ళతో వస్తుంది. జయసుధని పడేసింది ఈ నాగేశ్వర్రావే అని తెలుసుకుని అభినందిస్తున్న తన మిత్రబృందాన్ని చూసి ఉడుక్కున్న జయసుధ నాగేశ్వర్రావుని పక్కకి పిలిచి "సారీ" చెప్పి, తన మీద ఒక కవిత చెప్పమని అడిగితే నాగేశ్వర్రావ్ "ఏకాంతం కావాలి, ఏకాగ్రత కావాలి, తోట కావాలి, పువ్వులు కావాలి, ఇలా ఇంకా ఎన్నో కావాలి" అంటూ ఓ పే...ద్ద లిస్టు చెప్పగానే జయసుధ అవన్నీ ఆ రోజు సాయంత్రమే ఏర్పాటు చేస్తానంటుంది. ఓ పసుప్పచ్చ చీర కట్టుకుని తయారై వచ్చేస్తుంది. వెంటనే ఎక్కడో గడ్డిభూముల్లో "**నీ కారు నంబర్ వన్, నీ డోరు నంబర్ వన్**" అంటూ నాగేశ్వర్రావు తెగ జోరుగా, హుషారుగా ఆడుతూ పాడేస్తాడు. నాగేశ్వర్రావుతో సమానంగా కాలు కదిపి ఆడిన జయసుధ ఆ పాటని మోసుకెళ్ళి లైబ్రరీలో ఇవ్వగానే ఆ ఉద్యోగం కూడా పోతుంది. ఏదో సరదాగా ఆటపట్టిద్దామనుకున్న తన వల్ల నాగేశ్వర్రావ్ ఉద్యోగం ఇంకోసారి పోగానే బాధపడి అతనికి "సారీ" చెప్పడానికి వెళ్ళిన జయసుధని "నీ సారీలు నాకేమీ వద్దు" అని వెళ్ళిపోయిన నాగేశ్వర్రావ్ ఇంటి వరండాలోనే కూర్చుంటుంది. ఆ రోజంతా ఎక్కడెక్కడో తిరిగి, రాత్రికి ఇంటికి తిరిగొచ్చిన నాగేశ్వర్రావుకి వరండాలో కూర్చునే నిద్రపోతున్న జయసుధ కనిపిస్తుంది. ఏంటిక్కడే వున్నారింకా అనడిగిన

నాగేశ్వర్రావుకి అతను తనని క్షమించానని చెప్పలేదు కాబట్టి అక్కడే వున్నానని చెప్తుంది జయసుధ. అపుడు నాగేశ్వర్రావ్ అయ్యో-పాపం అని జాలిపడి మనిద్దరం ఫ్రెండ్స్ అంట్తూ చేతులు కలుపుతాడు.

ఇలా చదువూ-సంధ్యా ఆట్టే లేకుండా త్రిపాద నక్షత్రంలా రోడ్ల మీద తిరిగొస్తున్న జయసుధకి పెళ్ళి చేద్దామనుకుని రావుగోపాల్రావు బోల్డన్ని అబ్బాయిల ఫోటోలు ఆమెకు చూపిస్తే, తనకి వాళ్ళెవరూ నచ్చలేదని చెప్తూ, పెళ్ళంటూ చేసుకుంటే నాగేశ్వర్రావునే చేసుకుంటానంటుంది జయసుధ. రావుగోపాల్రావింకేం చేస్తాడు పాపం...నాగేశ్వర్రావు సిన్మాలో వుంటే జయసుధ తన మాటెక్కడ వింటుందీ, వేరే ఇంకెవర్ని చేసుకుంటుందీ కనక! సరే, నాగేశ్వర్రావుని ఇంటికి తీసుకురా మాట్లాడతానూ అంటాడు. సిన్మాలో హీరో-హీరొయిన్లకి పిడుక్కీ-పిల్లికీ ఒకటే మంత్రం లాగా సందర్భం ఏదైనా పార్కుల్లో పరిగెడుతూ పాడుకోవడం అలవాటు కదా! అందుకే మన జేసుధ-నాగేశ్వర్రావు కూడా అప్పటికప్పుడు ఆర్కెస్ట్రా-సహితంగా "**వయ్యారానికి ఓటిస్తా - ఓ మాటొస్తావా**" అంటూ గెంతిగెంతి పాడుకుంటారు.

పాటై పోగానే తనతో మాట్లాడదామని ఇంటికి వచ్చిన నాగేశ్వర్రావు స్థాయిని గుమ్మం దగ్గర విడవాల్సిన చెప్పులతో పోల్చి అవమానించి పంపెయ్యబోతాడు మాలావుడబ్బుల్రావు - రావుగోపాల్రావు. అప్పుడు జయసుధ తన తండ్రిని, ఆస్తిని వదిలేసుకుని నాగేశ్వర్రావు స్థాయికి, స్థానానికి వెళ్ళిపోతానని బయల్దేరుతుంది. రావుగోపాల్రావు ఇంకేం చెయ్యాలో తోచక పెళ్ళికి ఒప్పుకుంటాడు.

ఈలోగా నాగేశ్వర్రావుకి రేడియోలో పాటలు పాడే ఉద్యోగం వస్తుంది. మొదటి పాట విశాఖపట్నం కేంద్రం నుంచి ప్రసారం అవుతుంది. ఆ పాట వింటూ జేసుధ కలలు కనేస్తూ వుటుంది - పెళ్ళైపోయి పిల్లలు కూడా పుట్టేసినట్టు. అప్పుడే నాకో డౌటొచ్చింది - ఇలా పెళ్ళీ, పిల్లలూ అన్నీ కలలోనే చూపించేస్తున్నారూ, వీళ్ళిద్దరికీ దాసరి తన సినీరాతలో పెళ్ళిరాతే రాసుండదని. ఇన్ని సిన్మాలు చూశాక ఆ మాత్రం ఊహించలేనేంటి? అది నా తెలుగు-మూస-సినీ-ప్రేక్షకత్వానికే అవమానం!

ఇంతకీ నాగేశ్వర్రావు రేడియోలో పాడే పాట ఏంటీ అంటే - అది "**తెల్లావారే తెల్లావారే సూరీడొచ్చే వేళా ఆయె లేరా**" అంటూ రామకృష్ణ, సుశీల పాడే పాట. అదేం వింతో కానీ ఈ పాట అంత స్పష్టంగా రామకృష్ణ పాడినట్లు వినిపిస్తుంటే టైటిల్సులో ఎక్కడా ఆయన పేరే లేదు. పైగా ఎవరో ప్రకాశరావు అనే అతని పేరుంది. అదేదో రామకృష్ణంటే అంతగా ఇష్టం లేని వాళ్ళెవరో సినీమాయ చేశారనిపించింది నా మటుక్కి నాకు. నేను మాత్రం అది రామకృష్ణ పాట అనుకునే ఎంజాయ్ చేశా.

సరే! పాట అయిపోయాక నాగేశ్వర్రావ్ షాపింగ్‌కి వెళ్ళి, పెళ్ళి కుదిరింది కదా మరి!, బట్టలు అవీ కొనుక్కుని బస్సెక్కడానికని బస్టాప్‌లో నించుని వుంటాడు. ఇంతలో దూరం నుంచి గుమ్మడి వస్తూ కనిపిస్తాడు. గుమ్మడెవరంటే...నాగేశ్వర్రావుని చిన్నప్పుడు వాళ్ళ నాన్న చదువు మానిపించి వడ్రంగం పనిలో పెడ్తుంటే వద్దని అడ్డుపడి, తనతో తీసుకొచ్చి, తనింట్లో వుంచుకుని, తన కూతురితో సమానంగా పెంచి, చదివించి ఓ దారి చూపించిన మాష్టారు. "మాష్టారూ! నా చదువయ్యాక మీకోసం వస్తే మీరు మన ఊళ్ళో కనిపించలేదు" అంటూ ఎదురొచ్చిన నాగేశ్వర్రావుని గుర్తుపట్టిన గుమ్మడి చాలా సంతోషపడ్తాడు. తన కూతురెలా వుందని అడిగిన నాగేశ్వర్రావుకి పెళ్ళి కాలేదని పిచ్చెక్కి, ఆత్మహత్య చేసుకోబోయి ప్రస్తుతానికి ఆ వూళ్ళోనే హాస్పిటల్లో వుందని చెప్తాడు గుమ్మడి.

గురువు గుమ్మడితో కలిసి హాస్పిటల్‌కి వెళ్తాడు శిష్యనాగేశ్వరం. ఆ హాస్పిటల్లో డాక్టర్లందరూ గుమ్మడికి చెప్పిన విషయం ఏంటంటే "మీ అమ్మాయికి పెళ్ళి పిచ్చి. పెళ్ళి చేయకపోతే మనిషి దక్కదూ" అని. ఆ పెళ్ళి-పిచ్చి కూతురెవరో కాదు - లక్ష్మి. మందులేసుకోకుండా, జుట్టంతా విరబోసుకుని తల బాదేసుకుంటూ కనిపిస్తుంది. తన కూతుర్ని కాపాడడానికి ఆమెని పెళ్ళి చేసుకుంటానని ఒక్క అబద్ధం చెప్పమని నాగేశ్వర్రావుని అడిగి, నాగేశ్వర్రావు ఆలోచించుకుని అవునూ-కాదూ అనేలోగా తల-బాదుడు కార్యక్రమంలో వున్న లక్ష్మిని ఇంటరప్ట్ చేసి, నాగేశ్వర్రావ్ తను చిన్నప్పట్నుంచీ పెంచిన అబ్బాయి అని గుర్తు చేసి, అతను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాడని చెప్పి, ఆ హాస్పిటల్లో వున్న ఇనప మంచాలు విరిగిపోకుండా కాపాడి, అక్కడున్న డాక్టర్లకి మానసికారోగ్యాన్ని చేకూరుస్తాడు గుమ్మడి.

ఇంకంతే! లక్ష్మి పిచ్చి కుదిరిపోతుంది. కూతురి పిచ్చి కుదిరిందన్న సంతోషంలో వున్న గుమ్మడి నాగేశ్వర్రావుకి అంతకు ముందే పెళ్ళి కుదిరిందని తెలిసి, ఆ విషయం పిచ్చి కుదిరిందనుకున్న తన కూతురికి తెలిస్తే ఆ కుదిరిన పిచ్చి కాస్తా మరింత ముదురుతుందన్న భయంతో, నాగేశ్వర్రావ్ పెళ్ళి ఎవరితో కుదిరిందో తెలుసుకుని ఆ కుదిరిన పెళ్ళిని చెదర గొట్టటానికి పరుగు పెట్టుకుంటూ జేసుధ దగ్గరికి వెళ్ళి తన కూతురికి పెళ్ళి-భిక్ష పెట్టమంటాడు. జేసుధ, పాపం, త్యాగరాణి అయిపోయి పరిగే...ట్టుకుంటూ నాగేశ్వర్రావ్ దగ్గరికెళ్ళిపోయి, నాగేశ్వర్రావుకి దిమ్మ తిరిగి, ఉన్నపాటున తూర్పు తిరిగి దండం పెట్టేలా ఓ డ్రై-డైలాగు చెప్తుంది: "ప్రేమ తూర్పైతే, పెళ్ళి పడమర. తూర్పు పడమర ఎప్పుడూ ఎదురెదురుగానే వుంటాయి. చూసుకుంటూనే వుంటాయి. అంతే. ఒక పక్క ఉదయిస్తూ వుంటుంది. ఒక పక్క అస్తమిస్తూ వుంటుంది. అసలు ప్రేమంటే అదేనేమో. అలా కాకపోతే అది ప్రేమే కాదేమో!" అంటూ.

ఈ డైలాగుల బాధ భరించే కన్నా ఆ పిచ్చిదానితో పెళ్ళే మిన్న అనుకున్న వెర్రి నాగన్నకి గుళ్ళో పెళ్ళైపోతుంది. గుమ్మడికి పెళ్ళి-పిచ్చి కూతురైన లక్ష్మి ఇప్పుడు కొత్త పిచ్చి-పెళ్ళి కూతురు. కలలు కంటూ, కలలో పాట పాడేసుకుంటుంది నాగేశ్వర్రావుతో – "**కుంకుమ పూసిన ఆకాశంలో ఉదయ సంధ్యారాగాలు**" – అంటూ. ఈ సిన్మా మొత్తానికి ఇది భలే అందమైన పాట. లక్ష్మి ఇంటికొచ్చిన వాళ్ళందరికీ తన భర్తని కొన్నాళ్ళు తన తండ్రే చదివించాడని, ఆ తర్వాత అతను రూపాయి రూపాయి అడుక్కుని చదువుకున్నాడని చెప్తూ వుంటుంది. అది విని అలా మాట్లాడకూడదని మందలించిన గుమ్మడిని విదిలించేస్తుంది.

లక్ష్మితో పెళ్ళైన దగ్గర్నుంచీ నాగేశ్వర్రావు నో-వాక్కేశ్వర్రావ్. హాయిగా హైపిచ్చులో డైలాగులు చెప్పుకుంటూ చలాకీగా వున్న నాగేశ్వర్రావుని హై-పిచ్చి వున్న తన కూతురికిచ్చి పెళ్ళి చేసి, గుళ్ళు లేని తుపాకీలా మూగబోయేలా చేసినందుకు గుమ్మడి పశ్చాత్తాపడతాడు. గుండె మీద రాసుకోవడం మొదలెడతాడు. రాబోయే కాలంలో ఆగబోయే గుండెకి సూచనేమో అది!

ఇక త్యాగమయి జయసుధ ఖాళీ సమయాల్లో ఎండిపోయిన తులసి మొక్క ఆకులు పీక్కుంటూ వుంటుంది. ఆ సీనులో జయసుధ-రావుగోపాల్రావుల మధ్యన మామూలు మెదడు మొయ్యలేనంత బరువైన మాటలు: పెళ్ళికి, ఎండిపోయిన తులసి మొక్కకీ ముడిపెడుతూ – వహ్వా! సరి లేరు నీకెవ్వరూ, ఓ దాసరి అనిపిస్తూ...చిత్తగించండి.

"రోజూ తులసికి నీళ్ళు పొయ్యట్లేదా?"

"పూజ చెయ్యట్లేదుగా..."

"ఎందుకని?"

"ఏముందని చెయ్యాలి?"

"అదేంటమ్మా... పెళ్ళికాని ఆడపిల్లలు, పెళ్ళైన ఆడవాళ్ళు ఇంట్లో వున్న తులసి కోటకి పూజ చేయకుండా వుంటారామ్మా?"

"నిజమే డేడీ... పెళ్ళి కాని వాళ్ళు మంచిమొగుడు రావాలని పూజ చేస్తారు, పెళ్ళైన వాళ్ళు మొగుడు మంచిగా వుండాలని పూజ చేస్తారు. రెండూ లేనివాళ్ళు ఎందుకు చెయ్యాలి డేడీ?"

"లేవని ఎందుకనుకుంటావమ్మా?"

"వున్నాయని ఎలా అనుకోను డేడీ?"

ఇలా ఓ పదినిముషాలు తలా-తోకా లేకుండా కొన్ని డైలాగులు అయ్యాక, రావుగోపాల్రావు ఎంత చెప్పినా జయసుధ పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ఒప్పుకోదు. అందుకని ఆయన నాగేశ్వర్రావు దగ్గరికి వచ్చి ఎలా అయినా సరే జయసుధని పెళ్ళికి ఒప్పించమని బ్రతిమాలి

తనతో తీసుకెళ్తాడు. అంతకు ముందే లక్ష్మి ఫ్రెండ్స్‌తో కలిసి సినిమా చూడ్డానికని చెప్పి, చేస్తున్న వంట సగంలో ఆపేసి మరీ వెళ్ళిపోతుంది. గుమ్మడికి గుండె నొప్పి వస్తుంది. ఇంతలోనే సినిమాకి వెళ్ళిన లక్ష్మి కూడా ఇంటికి వస్తుంది. ఫ్రెండ్స్ సాయం పడితే గుమ్మడిని ఇంట్లోకి తీసుకెళ్తుంది.

ఇక్కడింత హడావిడి జరుగుతుంటే అక్కడ జయసుధ ఓ పాట వింటూ ఆ పాటకి ఒకప్పుడు తనూ-నాగేశ్వర్రావ్ వేసిన్ స్టెప్పులు గుర్తు తెచ్చుకుంటూ వుంటుంది. "**అదిగో అదిగో అదిగో ఎవరో వస్తున్నారు...**" అంటూ తెగ హుషారుగా జాగింగ్ చేస్తున్నట్లుగా పరిగెడుతూ డాన్సాడేస్తారు ఈ పాటలో వీరో-వీరోయిన్లు. పాటైపోయే టైంకి నాగేశ్వర్రావొచ్చి, మళ్ళీ దాసరి-పలుకులు పలికి, మొత్తానికి జేసుధని పెళ్ళికొప్పించి, రంగనాథ్‌తో పెళ్ళి జరిపిస్తాడు.

నాగేశ్వర్రావ్ జయసుధ పెళ్ళి చేసి ఇంటికి తిరిగొచ్చేటప్పటికి గుమ్మడి ఫొటోకి దండేసేసి వుంటుంది. వాళ్ళ నాన్న పోయిన సమయానికి లేకుండా పోయాడని నాగేశ్వర్రావుతో దెబ్బలాడి ఏడుస్తుంది లక్ష్మి. ఊరుకోబెడ్తాడు నాగేశ్వర్రావ్. కొన్నాళ్ళకి వీళ్ళిద్దరికీ ఇద్దరు పిల్లలు పుడ్తారు. సినిమా పిచ్చితో భర్తని వదిలేసి కట్టుబట్టల్తో తన దగ్గరకొచ్చిన ఫ్రెండొకదాన్ని తనింట్లోనే వుండమంటుంది లక్ష్మి.

నాగేశ్వర్రావు చేసే ఉద్యోగం ఏంటో కానీ ఓ చిన్న బ్రీఫ్‌కేస్ పట్టుకుని అటూ ఇటూ తిరుగుతూ వుంటాడు. అలా ఓ రోజు రోడ్డు మీద నడుస్తూ వుంటే, అరటిపళ్ళు దొంగతనం చేశాడని ఓ పిల్లాణ్ణి పట్టుకుని కొడుతూ వుంటారు కొందరు. నాగేశ్వర్రావ్ కొట్టేవాళ్ళ నుంచి ఆ అబ్బాయిని విడిపించి దొంగతనం ఎందుకు చేశావూ అనడిగితే మా అమ్మ అన్నం పెట్టలేదూ అని చెప్తాడు వాడు. ఇంతలో వాళ్ళమ్మ అక్కడికి వస్తుంది. ఆ అమ్మ ఎవరో కాదు, మన జేసుధ.

అనుకోకుండా అలా కనిపించిన జయసుధ చెప్పిన విశేషాలేంటంటే... తన పెళ్ళి రంగనాథ్‌తో జరిగాక రేసులాడి ఇల్లు, ఆస్తి అంతా పోగొట్టుకుని రావుగోపాల్రావు ఉరేసుకున్నాడని, అది తెలిసి ఆస్తి కోసమే తనను పెళ్ళాడిన రంగనాథ్ తననీ, కొడుకునీ ఇంట్లోంచి పంపించేశాడని, అప్పట్నుంచీ ఆ ఇంట్లో, ఈ ఇంట్లో పని చేసుకుంటూ తన కొడుకుని పెంచుకుంటున్నాననీ. ఆ కథంతా విన్నాక జయసుధనీ, ఆమె కొడుకునీ తన ఇంటికి తీసుకెళ్తాడు నాగేశ్వర్రావ్.

మొత్తానికి నాగేశ్వర్రావ్-లక్ష్మి దంపతుల ఇంట్లో ఇప్పుడున్నదెవరెవరంటే: ఆయన, ఆవిడ, ఆయనొదిలేసిన ఆయన ఫ్రెండూ, ఆయన్నొదిలేసిన ఆవిడ ఫ్రెండూ, ఓ ముగ్గురు పిల్లలూ.

జయసుధ కాపురం చక్కదిద్దాలనుకుని నాగేశ్వర్రావ్ ఆమెతో రంగనాథ్‌తో సర్దుకుపొమ్మని చెప్పే సన్నివేశం ఒకటుంది. అక్కడ వాళ్ళిద్దరూ ఏం మాట్లాడుకుంటారంటే...(ముందు జయసుధ మొదలుపెడ్తుంది...)

"బలవంతంగా పెళ్ళి చెయ్యగలం, కానీ బలవంతంగా మనసివ్వలేం, పుచ్చుకోలేం, బలవంతంగా కాపురం చేయలేం కూడా."

"ఇష్టం లేకపోయినా కొన్ని చేయాలి."

"అది మీలా అందరూ చేయలేరు."

"నిజమే! గమ్యం చేరాలనుకున్నప్పుడు వెళ్ళడానికి ఆ రైలు తప్ప మరో రైలు లేనప్పుడు, అందులో కూర్చోవడానికి చోటు లేకపోయినా నిలబడైనా ప్రయాణం చేయాలి. తప్పదు."

"అలాగని నిప్పులు చెరిగే ఇంజన్ మీద నిలబడి ప్రయాణం చేయలేరుగా!"

ఇంకిక్కణ్ణుంచీ ఆఖరి అరగంట సిన్మా – ప్రేక్షక జన భరతం పట్టే భీభత్సరస భరితం. ఓ పది పదిహేను స్టెప్పుల్లో చెప్పేస్తా... అసలే ఇలాంటప్పుడే థియేటర్లో కరెంట్ ఆదా కోసమని ఫాన్లు ఆపేస్తారు. హాలు వాళ్ళకెలాగూ తెలుసు మరి సిన్మా ఏమవుతుందా అనే టెన్షన్లో పడి ప్రేక్షక జనం ఆగిపోయే ఫాన్లకి, వూగిపోయే సీట్లకి అంతగా ఎటెన్షన్ చూపించరని! సరే...ఇక సిన్మా చివరి ఘట్టపు స్టెప్పులు...

నాగేశ్వర్రావ్ ఎంత చెప్పినా జేసుధ రంగనాథ్ దగ్గరికి తిరిగి వెళ్ళడానికి ఒప్పుకోకపోవుట

నాగేశ్వర్రావ్, లక్ష్మి మధ్య అపార్థాలు వచ్చుట

ఇంతలో జయసుధకి రావుగోపాల్రావు ఆస్తేదో కలిసివచ్చుట, ఆమె సంతకం పెడితే ఆ ఆస్తి తనకొచ్చునని రంగనాథ్‌కి తోచుట, దానికోసం కోర్టుకెళ్ళి మరీ జయసుధని తనతో తీసుకెళ్ళిపోవుట

ఈలోగా నాగేశ్వర్రావ్ చెవులకి రెండు డిప్పలు పెట్టుకుని – తన పాట తనకు వినపడకుండా జాగ్రత్త పడుతూ మరీ "పసుపుతాడుకు ముడులు వేసీ బంధమంటే సరిపోదు" అని పాడుట.

ఈ పాట స్టెప్పు దగ్గర ఆగి ఈ పాట విశేషం చెప్పకపోతే ఇంత సిన్మా కథ రాసీ నా బాధని పంచిన ఫలితం పూరిగా దక్కదు నాకు. రేడియోలో నాగేశ్వర్రావ్ పాట పాడడం మొదలు పెట్టగానే ఇంట్లో కూర్చుని ఆ పాట వింటున్న లక్ష్మి రేడియో కట్టేసి టేక్సీ ఎక్కి ఆ పాట వినిపించనంత దూరం వెళ్ళిపోదామన్నట్లు ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతూ వుంటుంది. మొదటి చరణం అయ్యి మధ్యలో మ్యూజిక్ వచ్చే చోట "హమ్మయ్య! పాటైపోయింది" అనుకున్నట్లు దిగుతుందో లేదో, పక్కనున్న లౌడ్ స్పీకర్ లోంచి రెండో చరణం వినిపించగానే మళ్ళీ కారెక్కేసి ఆ పాట నుంచి పారిపోతూ వుంటుంది. ఇంతలో ఎవరో ఇద్దరు లక్ష్మి ఎక్కిన కారు పక్కనే వెళ్తూ, వాళ్ళ చేతిలో వున్న ట్రాన్సిస్టర్లో నాగేశ్వర్రావ్ పాడుతున్న పాట లక్ష్మికి పూర్తిగా వినిపించి మరీ వెళ్తారు. సిన్మా తీయడంలో ఇలాంటి దర్శకత్వపు టెక్నిక్ ఉపయోగించింది దాసరి తప్ప ఇంకెవరైనా వున్నారని ఎవరైనా ఎలా అనగలరని!

లక్ష్మిని ఇన్ని పాట్లు పెట్టిన ఆ పాట అయిపోగానే నాగేశ్వర్రావ్ వచ్చి తనసలు జయసుధని ప్రేమించినా లక్ష్మిని ఎందుకు పెళ్ళి చేసుకున్నాడో చెప్పడం, దానికి అలిగి లక్ష్మి భర్తనీ, పిల్లల్నీ కాదనుకుని మంగళసూత్రం కూడా తీసేసి నాగేశ్వర్రావుకి ఇచ్చేయడం, రంగనాథ్ ఆస్తి రాయించుకుని జయసుధని ఇంట్లోంచి తరిమేయడం, ఆవిడ తన కొడుకుని నాగేశ్వర్రావ్ దగ్గరికి వెళ్ళమని చెప్పి సముద్రంలో దూకి ప్రాణత్యాగం చేయడం, నాగేశ్వర్రావ్ చేతిలో వున్న లక్ష్మి మంగళసూత్రం జయసుధ మెళ్ళో పడడం, ఈలోగా పరిగెత్తుకొచ్చిన లక్ష్మి పశ్చాత్తాపుడి తన పిల్లల్తో పాటు జయసుధ కొడుకుని కూడా దగ్గరికి తీసుకుని నాగేశ్వర్రావ్ దగ్గరికి వెళ్ళడం – ఒక రెండున్నర గంటల సినిమాలో ఓ హీరొ–ఇద్దరు హీరోయిన్లు, ఒక ప్రణయం–రెండు త్యాగాలు, రెండు పరిణయాలు–ఒక మోసం, మూడు మరణాలు వెరసి ఈ రాగదీపం ఒక సెంటిమెంటల్ థ్రిల్లర్, ఒక మెంటల్ సెన్స్ కిల్లర్.

(వచ్చేనెల మరో సరదా సినిమా కబుర్లతో)

Post your comments